

4 Vävare

Petaluma ligger ungefär en timmes resa norr om San Francisco. I dess nedlagda järnvägsstation har ortens konstförening inrett en utställningslokal. Där visades under våren utställningen 4 WEAVERS – Contemporary Expressions of an Ancient Craft.

VÄVERSKORNAS GEMENSAMMA nämnare är Candace Crockett som undervisade i textil i många år på ett universitet i San Francisco. Barbara, Suki och Ulla var alla en gång hennes studenter och har fortsatt att hålla kontakten genom att tillsammans med fler vänner forma en grupp som möts ett par gånger om året. Då visas de nyaste alstren, då berättas om de senaste framgångarna och då ges råd till den som vill ha.

IDÉN ATT GÖRA EN UTSTÄLLNING kom från Candace Crockett och hon valde de andra tre konstnärerna från denna sammanhållning. Tillsammans med konstkurator Kathleen Hanna vände hon sig till Petalumas nya Art Center med ett förslag på att visa de fyra vävarnas olika inriktningar inom vävkonstens vida fält. Candace Crocketts specialitet är brickvävning och hon har gett ut en bok på området; *Card Weaving*.

Suki Russack väver upp-plockad dubbelväv där de två lagren har olika täthet och material. Ulla de Larios framställer både två och tredimensionella alster som hänger fritt i rummet. Barbara Shapiros arbeten i denna utställning är koncentrerade på handvävda tyger färgade med hennes process kallad "grönare indigo" samt hennes behållare i korgteknik.

PETALUMA ART CENTER är uppdelat i tre avdelningar som i var sin del visade konstnärernas verk. Entrén består av halvcirkelformade väggar med små nischer där Barbara Shapiro hade ställt ut korgliknade former gjorda av färgad

Suki Russack, Candace Crockett, Barbara Shapiro, Ulla de Larios.

rotting. Tillsammans med dessa presenterades handvävda kläder gjorda av Candace Crockett, Ulla de Larios och Suki Russack.

UTSTÄLLNINGENS HUVUDEL var inhyst i en lokal som en gång fungerade som en godsmottagning. Där möttes man av Ulla de Larios' verk *Transparency?* (Genomskinlighet?) som består av fem kolumner vävda med en tunn silkesvarp. Den övre delen är vävd med silke, den nedre delen är vävd med ull, som filtats i tvättmaskinen. De påbörjades 2008 under regeringsskiftet i USA. Tankar på en regerings genomskinlighet och vad som händer inom samhället då korruption förstör dess struktur var idén bakom dem. De fem kolonnerna är graderade i svart och beige och har fått olika titlar: *De Sista Åtta*, *Nästa Åtta?*, *Vad Man Kan*

Vänta Sig, *Hoppet* och *Korruption*. Åskådarna får själva bestämma vilken kolonn som heter vad beroende på politisk inställning.

PÅ EN VÄGG hängde en överväldigande installation med Suki Russacks kvinnor. Kathleen Hanna hade valt att hänga sju paneler ur serien *Woven from Memory* (Minnets Vävar) tätt ihop, på olika höjder och avstånd från väggen. Detta förstärker intrycket av verket som en dokumentering av en inre upptäcktsresa.

Suki Russacks utforskande av den kvinnliga formen har tjänat som ett medel för hennes egna andliga utveckling. Genom att använda en komplex interaktion av färg och täthet i två olika lager, söker hon fånga hur känslor och erfarenheter påverkar kroppen och det psyke den rymmer.

Nutida Uttryck i Dåtidents Teknik
En textilutställning i Petaluma, Kalifornien

1

2

2 / Suki Russack, Första Kvinnan, 2005, dubbelväv, lin, rayon och silke.

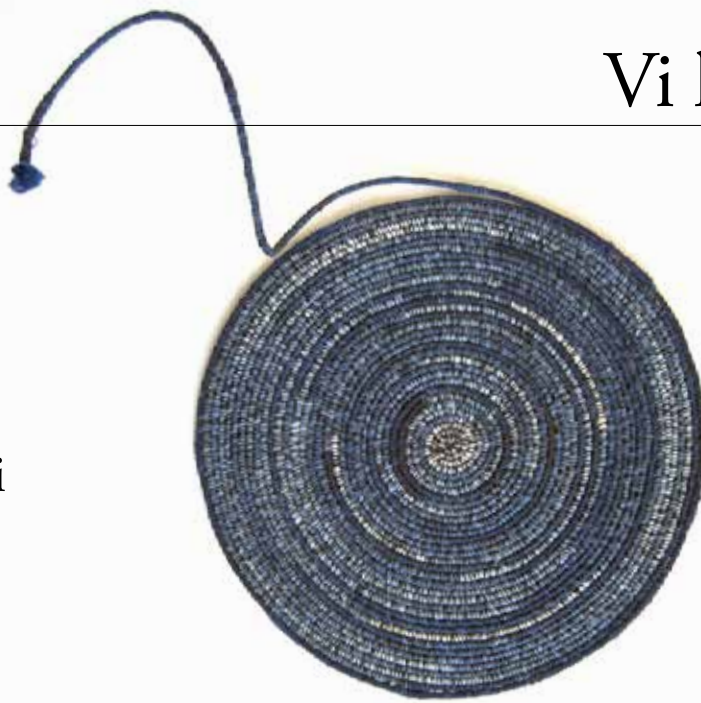
3/ Utställningsbild med Ulla de Larios Genomskinlighet? främst. 2009, silke och ull.

3

" Genom textil får jag balans och perspektiv på livet. Det är speciellt disciplinen och den arbetsintensiva aktiviteten i vävandet som både är en glädje och en förankring för mig"

CANDACE CROCKETT

Hennes verk talar mycket personligt till oss, men även universellt om livserfarenhet.

BARBARA SHAPIROS installation med tredimensionella former i en virad korgteknik. De är gjorda av raffia (bastfiber från palmen *Raphia farinifera*) som har blivit färgat i indigo.

Korgmakeri har varit Barbara Shapiros främsta fokus de senaste tio åren. Från de tidiga utforskningarna av färg och form har hennes arbeten utvecklats till taktila uttryck för universella teman om gemenskap och sorg.

I en annan samling bestående av sju behållare gjorda i rotting är fyra invirade i indigofärgat tyg och verkar som en metafor för att hålla avgångnas minnen vid liv. Studiet av historiska textilier och traditioner påverkar hennes artistiska anslag. Speciellt indigotraditionen har varit ett intensivt forskningsområde där hon har utvecklat ett mera ekologiskt sätt att färga med indigo och har undervisat i det på många håll.

MITTEMOT HÄNGER DET FÖRSTA av Candace Crocketts fem färgstarka storskaliga verk *Awakening* (Uppvaknande) som är uppbyggt av många smala brickvävda band, manipulerade till att skapa dimensionella ytor som absorberar och reflekterar ljus. I en del av vävarna är hela varpen uppvävd, i andra är varpen ovävd förutom små fyrkanter spridda över ytan. Färgernas graderingar för tanken till naturen och sammansättningen av många delar som bildar ett helt, till livets många

delar som alla måste tas hänsyn till.

"Genom textil får jag balans och perspektiv på livet. Det är speciellt disciplinen och den arbetsintensiva aktiviteten i vävandet som både är en glädje och en förankring för mig" säger hon.

KATHLEEN HANNA LYCKADES med att både blanda verken från de fyra väverskorna och samtidigt ge var och en ett fokus i lokalen. Så till exempel hängde Barbara Shapiros verk i närheten av Ulla de Larios installation *Crossing* (Övergång). Alla är färgade med den underbara färgen indigoblå.

BARBARA SHAPIRO ARBETE *Testing Testing* består av fem plattor framställda i samma virade korgteknik som hennes former, men här har hon använt provlappar som hon samlat under de 25 år hon tog hand om skolans indigobad. Dessa återvunna tygbitar leder till ett resonemang om essensen i artistiskt skapande och återvinnande av värdefullt material.

I *Indigo Landscape* utforskar hon på handvävda tyger indigons begränsade område av kontrollerat läckage, med miljön i åtanke.

I närheten hängde sex av Ulla de Larios' vävnader *Crossing*. De är olika till utförande men behandlar alla hennes status som immigrant från Sverige och känslorna som finns inombords – alla som överskrider gränser och hamnar i ett "tredje område", "mittemellan".

Av de sex verken är två små, vävda i handspunnet lin, hängande på en vägg, två

andra är tredimensionella, höga, bevingade, vävda i silke och två är paneler vävda i lin med dubbelikat färgning. Alla har små gående människor invävda, symboliserande nutidens folkvandring.

PÅ ANDRA SIDAN AV RUMMET hänger flera exemplar ur Candace Crocketts *Dress Series* (Klänningsserien). Hon blev inspirerad av en kimono och en indianklänning som hon hade hängande i sin ateljé. Hennes "klänningar" som inte kan användas förkroppsligar en närvaro. Från att tidigare blivit gjorda i mänsklig storlek har de nyligen förstörats och abstraherats.

FÖR OSS ALLA bygger inspiration på inspiration, och kreativitet på kreativitet. Vår vänskap har befordrat vår artistiska utveckling. Vi går till våra ateljéer och vi arbetar, lägger tråd till tråd, bygger upp våra textilier sakta bit för bit, medan vi upptäcker våra individuella röster. Att dela framstegen med varandra har berikat oss alla och vi är stolta över att få dela med oss av våra verk till Vävmagasinets läsare. ▲

1/ Barbara Shapiro, "Mali II," 2012, detalj. Virad indigofärgad bast på papperssnöre. **2/** Suki Russack, "Mellanspel", 2008, detalj. Plockad dubbelväv, lin och bomull.

3/ Candace Crockett, "Spöklänning", 1991. Lin, bomull och bomullstyck. **4/** Ulla de Larios, "Överresa nr.13", 2008. Indigofärgat dubbelikat lin. **5/** Candace Crockett, "Awaken", 2010 168 x 135 cm. Brickvävd; lin, ull, silke och bomull. **ovan/** En av Barbara Shapiros "Provning, Provning" gjorda av provlappar samlade under de 25 år hon tog hand om skolans indigobad.